

Prometeu

Salvador Espriu

El somni de llibertat esdevé la cadena
que em lliga ja per sempre al meu cant dolorós
M'he compadit dels homes, de la freda tristesa
de l'estrany temps dels homes, endinsats en la mort
i els portava cristall i cremor de paraules
clarosos noms que diuen els vells llavis del foc
Àguila, vinguda del naixement del llamp,
d'on veus com és pensada la blancor de la neu,
cerca per a la llum la més secreta vida.
Obriràs amb el bec eternament camins
a la sang que ofereixo com a preu d'aquest do.

ESPRIU, Salvador (1985): *Cementiri de Sinera. Les hores*. Barcelona: Edicions 62.